

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

O darech
a charizmatech

Nádech
z plných plic

Láska
očima dětí

Sedm darů
Ducha svatého

Možná
jsem cvok...

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Zdeněk Drštka, Lucie
Grůzová, Kája Krejčí

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Chránová hudba
Co nás čeká
- 2 Nádech z plných plic
Přijď tvůrce, Duchu svatý
- 3 Bez něho je Bůh vysoko
Karneval
Modlitba k Duchu svatému
- 4 Narozeniny
Možná jsem cvok...
Láska očima dětí
- 5 Sedm darů Ducha svatého
- 6 O darech a charizmatech
- 8 Přečtete si...
- 9 Judit 6.

Slovo redaktorů

Milí farníci,

Toto číslo je vydáno k Seslání Ducha svatého, snažili jsme se proto obsáhnout tuto neobsáhnutelnou tematiku, jak nejlépe jsme dovedli. Doufáme, že vanutí Ducha svatého pročechrá i vaše vlasy.

Uzávěrka příštího čísla je 16.8.2015.

Lucie a Dominik Grůzovi

Chránová hudba

Neděle 28.6.2015 v 9:45:

Josef BLATNÝ (1891-1980):

ČESKÁ MŠE op. 64, HYMNUS op. 31 č. 1

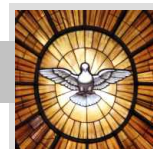
Učinkují: Sólo: Marie ŠVÉDOVÁ - soprán

Varhany: Doc. MgA. Jan KRÁL

Smíšený chránový sbor – varhany

Řídí: Zdeněk HATINA - ředitel kůru

Co nás čeká

- ▶ **Pátek 29.5.2015**
Noc kostelů – program v našem kostele od 16:00 do 24:00
- ▶ **Čtvrtek 4.6.2015**
Těla a krve Páně - Slavnost s průvodem před kostel
- ▶ **Neděle 7.6.2015 - 9:45**
První svaté přijímání - následuje zahradní slavnost
- ▶ **Sobota 27.6.2015 - 9:00 - Katedrála sv. Petra a Pavla**
Kněžské svěcení jáhna Zdeňka Drštky
- ▶ **Neděle 12.7.2015 - 9:45**
Sekundice - Mše novokněze Zdeňka Drštky

S BOŽÍ POMOCÍ

V SOBOTU 27. ČERVNA 2015
V BRNĚNSKÉ KATEDRÁLE
SV. PETRA A PAVLA
(NA PETROVĚ)

PŘIJMU KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ
v 9.00

SVOU PRVNÍ EUCHARISTIÍ
BYCH RÁD OSLAVIL SPOLU S VÁMI

TÉHOŽ DNE NA TOMTĚŽ MÍSTĚ
v 17.30

ZDENĚK DRŠTKA

KAMPELÍKOVA 17
602 00 BRNO

Nádech z plných plic

Za oknem se ve větru kývají větve stromů. Vidím vítr? Stěží. Ale vím o něm. Poznám jeho projevy. Slyším ho hvízdát v nedovřených dveřích a v neutěsněných škvírách. Když vyjdu ven, opře se do mě, popožene mě, mám-li ho v zádech, klade mi odpor, jdu-li proti němu, a někdy mi sebere z hlavy čepici, jako by chtěl, abych před ním smekl.

Co je vítr zač? Snad prostě a jednoduše – vzduch. Taková samozřejmost, která mě obklopuje ze všech stran, kterou dostávám zadarmo, kterou si ani neuvědomuji. Řeknu-li o někom, „on je pro mě vzduch“, není to příliš lichotivé hodnocení.

Na druhou stranu – jak dlouho bez vzduchu vydržím? Půl minuty? Minutu? Sotva více. Jak rychle si uvědomím, že se mi ho nedostává? Za deset vteřin? Za pět? Možná i dřív. Komu se nedostává vzduchu, kdo nedýchá – nežije. Jsem-li v šoku, zůstanu bez dechu nebo po něm lapám. Překvapivé zprávy a napínavé knížky čtu jedním dechem. A za toho, koho mám opravdu rád, bych dýchal.

Podivuhodný jazyk je hebrejšтина. Pod jedním jejím slovem – Ruah – se může skrývat vítr, vzduch, dech, ale také Duch svatý. Kdože je ten poslední?

„Ale ani jsme neslyšeli, že je nějaký Duch svatý,“ řekli bychom možná, kdyby se nás někdo takto ptal; netušíce, že podobně odpovídali před dvěma tisíciletími někteří křesťané z Efezu apoštolu Pavlovi. A skutečně se zdá, že i v současnosti je Duch svatý „velkým neznámým“.

Zkusme si ještě jednou přečíst první odstavečky a dosadíme si do nich právě svatého Ducha. Je to Duch, který – jak nedávno připomněl papež František – uvádí věci do pohybu. Je to Duch, jehož nevidíme, ale s jehož projevy se setkat můžeme. Slyšíme jeho hlas, i když se před ním snažíme zavřít. Přichází k nám, ačkoli se pokoušíme zabarikádovat ve vizi vlastní dokonalosti. Jsme-li na jeho straně, jdeme-li správným směrem, pomáhá nám a posiluje. Staví se nám na odpor, když se odchýlíme z kurzu – ne nepřekonatelně, na to je příliš diskretní, ale přece jen citelně. A někdy nás vede k tomu, abychom smekli, tedy projevíli úctu.

Čím je pro život každého tvora vzduch, tím je pro křesťana Duch svatý. Bez něho je křesťanská existence nemyslitelná – život bez Ducha je duchovní smrt. A nejenže by za nás dýchal, obrazně řečeno; on to skutečně dělá. Když se nedokážeme modlit, modlí se On sám. Když si nevíme rady – když „lapáme po dechu“ – přichází nám na pomoc; a ne nadarmo nazývá Ducha svatého biblický text Utěшитelem. Když se obracíme k Bohu jako k Otci, je to Duch, který nás k tomu vede.

V těchto dnech prožíváme slavnost Seslání Ducha svatého. Snad pro nás bude příležitostí uvědomit si – ani ne tak co, jako spíše kdo je Duch svatý. Snad pro nás bude příležitostí pozvat ho vědomě do svého života. Snad pro nás bude příležitostí nadechnout se z plných plic.

PŘIJĎ TVŮRCE, DUCHU SVATÝ

Přijď, Tvůrce, Duchu svatý, k nám,
a navštiv myslí našich chrám,
z výsosti nebes zavítej,
do duší nám svou milost vlej.

Tys Utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán,
zdroj živý, láskyplný dech,
tys posvěcení myslí všech.

Tys sedmi darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dáváš ústům výmluvnost.

Rač světlo v mysli rozžehnout,
vlij do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti
zhoj silou svojí milosti.

Dál nepřítele zapuzuj
a duši pokoj uděluj,
ať vždycky pod vedením tvým
vyhnem se vlivům škodlivým.

Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat
a v tebe, Duchu svatý, zas
důvěřovati v každý čas. Amen.

(z kancionálu – překlad hymnu Veni,
Creator Spiritus)

KK

Bez něho je Bůh vysoko...

„Bez něho je Bůh vysoko, Kristus zůstává daleko v minulosti, evangelium je mrtvou literou, církev je pouhou organizací, autorita je jenom vládou, misie jsou pouhou propagandou, liturgie se stává zařikáváním, křesťanské jednání zůstává pouhou morálkou pro otrocky.“

V něm se však celý vesmír pozvedá a štká v porodních bolestech rodičího se Království, vzkříšený Kristus je přítomen, evangelium je mocí života, církev nabývá významu trinitárního společenství, autorita je osvobozující službou, misie jsou trvalými Letnicemi, liturgie je zpřítomněním a předchutí, lidské konání je zbožštěno.“

(O Duchu svatém; Ignác Latakia: Promluva na Třetím světovém shromáždění církví. In: Ctirad Václav Pospíšil: Dar Otce i Syna. MCM, Olomouc 2003)

Karneval

Jednoho krásného odpoledne se na faře začaly scházet podivné postavy. Představte si, tento fenomén se objevuje vždy po Velikonocích. Tak letos se tam objevila princezna, beruška, princ, lišák, lviček, pirát, masky z Benátek, no a další... Ze sálu se ozývala legrační hudba, která nutila k tanci.

Když jsem jako špeh nakoukla dovnitř, viděla jsem mnoho rodin, jak se příjemně baví. Pořadatelé se starali o občerstvení a mladší o zábavu. Byla legrace, mnoho soutěží, a dokonce i učení tanců! A představte si, že byla také tombola a letos vyhráli všichni, alespoň jednu cenu.

Všem moc děkujeme! Nejvíce rodině Kaňových za zábavu a za to, že pro nás toto připravili, Dáše za tombolu! A všem, kdo přišli a bavili se.

LG

MODLITBA K DUCHU SVATÉMU

Modlitba k Duchu Svatému, kterou se modlí v Medjugorje Kdysi před lety jsem sháněla věrný překlad jejich modlitby a našla tento, naučila se ho a teď ho píšu z paměti. Velká písmenka jsem dala tam, kde cítím, že patří. Bohu patří nejvyšší úcta a ta velká písmena jsou s tím spojena. Už v dětství mě maminka učila, že když mám psát dopis jí, tatínkovi nebo komukoliv, mám oslovení, Ty, Vy, Tvůj, Váš... začínat vždy velkým písmenem jako projev úcty, že to tak patří. Tak to od té doby tak vnímám..

Už, tvůrčí Svatý Duchu, přijď nitra Svých věrných navštívit a naplň Boží milostí hrud' naši, kterou stvořil Jsi.

Ty Těšitel Jsi nazýván,
Dar vzácný, Ježž Bůh seslal nám,
Zdroj živý, Láska, Oheň v Ní
a posvěcení duchovní.

Tys Dárce darů sedmerých,
Prst Boží v dílech veškerých,
jsi slavný Slib, Ježž Otec dal,
jímž hrdla řečí požehnal.

Zapal Své Světlo v myšlení,
Svou Láskou srdce prožehni,
v čem tělo klesá slabostí,
tam napřim síly milostí.

Odpůrce zažeň do dále
a uděl nám Mír trvalý,
ať se vždy pod Tvým vedením
vyhneme vlivům škodlivým.

Nauč nás Boha Otce znát,
líp Jeho Syna poznávat
a v Tebe, Duchu od Obou,
vždy věřit s myslí pokornou.

Buď sláva Otci Věčnému
i Synu zmrtvýchvstalému
i Duchu Utěšiteli,
nyní i vždy a na věky.
Amen.

- Sešli Svého Ducha
a všechno bude stvořeno.
- A obnovíš tvář (tvářnost)
země.

Modleme se:
Bože, Který Jsi Světlem
Ducha Svatého poučil
srdce věřících, dej,
abychom v témže Duchu
správně smýšleli a z Jeho
útěchy se stále radovali.
Skrze téhož Krista, Pána
našeho. Amen.

HR

NAROZENINY

V úterý 14. dubna oslavil náš pan farář Jiří narozeniny. Vyšlo to krásně, že jsme mu mohli s dětmi při mši popřát. Jak to děti umí, trochu řízeně se nahrnuly po mši k panu faráři, spontánně mu vymýšlely přání a předávaly malé dárky, jako čokoládu, salám, kofolu, kytku...

Pár přání jsem si zapamatovala, zněla: „Milý pane farář, máme vás rádi.“ „Přeji Ti, hodně zdraví, a aby Tě Pán Bůh opatroval.“ Oficiální přání pak znělo takto:

„Milý pane farář,
ať Vám z tváří,
radost a pokoj září
a v srdci ať Duch svatý hospodaří.“

Myslím, že mohu říct za všechny farníky, že jsme rádi, že máme takového pana faráře již 15 let v naší farnosti.

LG

Láska očima dětí

Co je to láska? Skupina amerických odborníků položila tuto otázku dětem ve věku 4-8 let. Odpovědi, které dostali, byly krásnější a hlubší, než si všichni mohli představit.

Když dostala moje babička artritidu, nemohla se ohnout a namalovat si nehty na nohách. A tak jí je potom stále maloval děda, dokud také neonemocněl na artritidu. To je láska. (Rebeca, 8 let)

Když vás někdo miluje, vyslovuje vaše jméno jiným způsobem. Víte, že vaše jméno je v jeho ústech v bezpečí. (Billy, 4)

Láska je, když se děvče navoní voňavkou a chlapec si dá na sebe vodu po holení a potom jdou spolu ven a navzájem se vonějí. (Karl, 5)

Láska je, když se jdeš s někým najíst a dáš mu většinu svých hranolek bez toho, abys chtěla jeho. (Chrissy, 6)

Láska je to, co tě rozesměje, když jsi unavený. (Terri, 4)

Láska je, když moje mamka udělá kávu pro taťku a trochu z ní odpije, než mu ji dá, aby si byla jistá, že chutná dobře. (Danny, 7)

MOŽNÁ JSEM CVOK...

Jsem velmi citlivý na vlastní uznání. Příliš citlivý, tak je to. Dlouho se mi pletlo uznání druhých s mou osobní hodnotou a z tohoto zmatku plynula vždy jen nová a nová úzkost.

Při každém projevu lhostejnosti nebo nepřátelství vůči mé osobě jsem sám o sobě hluboce pochyboval, stahoval se do sebe a tiše ochaboval.

Sebemenší profesní selhání, nezdvořilá poznámka, suché odmítnutí mě okamžitě vrhlo do přehnané úzkosti.

Má sebedůvěra se pozvolna bortila jako stěny domu strženého dynamitem, které vidáme občas v televizních zprávách.

Vracel jsem se pozvolna do práce s děsivým přesvědčením, že musím začít život zase od začátku.

Uvědomoval jsem si, že uznání druhých přináší jen prchavou úlevu a vytváří nebezpečný návyk srovnatelný s tvrdou drogou.

Ale k tomu, abych vzal život do ruky tak, jako bych v sobě cítil Boží lásku, jsem měl pořádně daleko.

Najednou mi něco docvaklo.

Řekl jsem si: a co kdybych se rozhodl, že přestanu trpět?

Pomaličku se můj pohled odvracel ode mne samotného.

K postavě, která mě začala upoutávat.

K Ježíši.

Nevidím ho už jako božstvo naivně ztvárňované v kostelích mého dětství; nevidím ho už jako teologický koncept, nad nímž se dost nenapřemýšlel.

Nevidím ho jako nedostupného Boha... Vidím jen jeho.

Ježíš je pro mě od této chvíle muž, který mi zkřížil cestu.

Muž, který mě zná, který se setkal svým pohledem s mým...

Změna, která se ve mně udála, je hluboká a definitivní: je to nový způsob pohledu na svět.

Možná jsem cvok... Ale co na tom, když jsem šťastný?

Jak je příjemné užívat si života!

Zpracováno podle knížky

Thierry Bizot: Anonymní katolík

kteřou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Láska je to, co je s vámi v místnosti během Vánoc, když přestanete otvírat dárky a posloucháte. (Robby, 5)
 Když se chcete naučit milovat lépe, začněte od někoho, koho nesnášíte. (Nikka, 6)
 Jsou dva druhy lásky: naše a Boží. Ale Bůh miluje oběma způsoby. (Jenny, 4)
 Láska je, když povíš chlapi, že máš ráda jeho tričko, a on ho potom nosí každý den. (Noelle, 7)
 Když se mají dva rádi, zůstanou spolu, i když jsou z nich malá stařenka a malý dědeček. Navzdory tomu, že se znají tak dobře. (Clare, 5)
 Moje maminka miluje tatínka, proto mu dává nejlepší kousek z kuřete. (Elaine, 5)
 Láska je, když maminka uvidí tatínka zpoceného a smradlavého, a i tak ho považuje za krásnějšího než Roberta Redforda. (Chris, 8)
 Láska je, když ti tvoje štěňátko olíže tvář, i když jsi ho nechala samotné celý den. (Mary Ann, 4)
 Když někoho miluješ, tvoje oči běhají nahoru a dolů a z tebe vycházejí malé hvězdičky. (Karen, 7)
 Láska je, když maminka vidí tatínka na záchodě a nemyslí si, že je to hnusné. (Mark, 6)
 Opravdu byste neměli říkat někomu „Miluju Tě“, pokud to nemyslíte vážně, ale když to tak myslíte, raději to říkejte často. Lidé zapomínají. (Jessica)

SEDM DARŮ DUCHA SVATÉHO

Texty svatého Františka Saleského (1567- 1622)

Duch svatý, jenž v nás přebývá, chce učinit naši duši poddajnou, poslušnou a podrobenou svému božskému vedení a nebeským vnuknutím. Jsou to zákony jeho lásky, v jejichž zachování spočívá nadpřirozená blaženost tohoto přítomného života. K tomu jí propůjčuje sedm vlastností a dokonalostí, které se téměř podobají těm sedmi právě uvedeným a které jsou v Písmu svatém (viz Iz 11,2; Sk 2,38) a teologii nazývány dary Ducha svatého. Ty jsou nejen neoddělitelné od svaté lásky, ale též, jestliže všechno dobře uvážíme a správně řekneme, jsou hlavními ctnostmi, vlastnostmi a zvláštnostmi lásky.

Neboť za první **moudrost**

není ve skutečnosti ničím jiným než láskou, která cítí, okouší a dozvídá se, jak dobrotivý a laskavý je Bůh.

Za druhé **rozumnost**

není ničím jiným než láskou, která zaměřuje svou pozornost na to, aby uvážila a pronikla krásu věroučných pravd a mravoučných zásad, aby v nich poznala Boha, jaký je sám v sobě, a pak sestoupila z těchto výšin a poznávala jej také v jeho tvorech.

Za třetí **vědění**

naproti tomu není nic jiného než tatáž láska, která naši pozornost zaměřuje na to, abychom poznali sami sebe i ostatní tvory, a tím došli k dokonalejšímu poznání služby, kterou jsme povinni vůči Bohu.

Za čtvrté **rada**

je také láska, působí-li v tom smyslu, aby nás učinila pečlivějšími, pozornějšími a způsobilějšími ve volbě vhodných prostředků, jak Bohu svatě sloužit.

Za páté **síla**

je láska, jež povzbuzuje a pobízí srdce, aby vykonala, co rada rozhodla, že musí vykonat.

Za šesté **zbožnost**

je láska, jež nám ulehčuje práci a vede nás k tomu, abychom se věnovali skutkům, které se líbí Bohu, našemu Otci, srdečně, rádi a s dětskou láskou.

Za sedmé a za poslední **bázeň**

není ničím jiným než láskou, působí-li v tom smyslu, aby nás nechala prchat před tím, co se nelíbí božské vznešenosti, a vyhýbat se tomu.

O DARECH A CHARIZMATECH

Příběh o orchestru:

Jednou se Pán Bůh rozhodl, že složí nádhernou symfonii a nechá ji zahrát vynikajícím orchestrem. Rozhodl se, že si tento orchestr sám vytvoří a že bude hrát podle jeho představ. Vymyslel rozmanité hudební nástroje. Pro každého sestrojil jedinečný hudební nástroj, který měl odpovídat jedinečným schopnostem hráčů. Pro Rudolfa vymyslel kytaru, pro Broňu housle, pro Sylvii varhany, pro otce Antona klarinet, pro Elenku bubny, pro Bětku harfu, pro Renatu kytaru, pro Aničku klavír, pro Gitku cimbál... Dal dohromady skvělý orchestr s různými hudebními nástroji a osobami. Pán Bůh byl nadšený. Pak předal hudební nástroje jednotlivým hráčům. S takovým pěkným a různými nástroji vybaveným orchestrem očekával Pán Bůh dobrý výsledek: pěknou symfonii a pěkný koncert. Bůh sám se zhostil úlohy dirigenta. Jaký byl ale výsledek? Disharmonie a nepříjemné zvuky. Proč? Protože nástroje nehrály podle Boží partitury.

Duch svatý dal každému z nás hudební nástroj. Pokud bychom tyto nástroje, tedy dary Ducha svatého, které jsme přijali, používali, určitě bychom zahráli překrásnou symfonii. Často ale hraje podle sebe, a ne podle not, které nám Bůh svěřil.

U Pavla se setkáváme se dvěma seznamy charismat. Delší seznam je v prvním listu Korintánům a kratší v listu Římanům. Mnoho knih cituje také list Efesanům. „Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z vnuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí“ (Řím 12,6-8).

„Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává víry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno“ (1 Kor 12,8-10).

Pavel zde uvádí jen vzorky charismat, protože v Duchu existuje nekonečné množství rozmanitých charismat.

Co to charismata jsou? Vzpomeňme si na podobenství s orchestrem. Proč orchestr vydával příšerný zvuk? Proč k tomu došlo? Ne proto, že by nástroje byly pokažené. Můžeme mít v rukou nejdokonalejší a nejsofistikovanější nástroje. Pokud na nástroje ale neumíme hrát, když nevíme, kdy máme nastoupit, když chceme, aby náš nástroj zastínil všechny ostatní, pak náš nástroj nebude k užitku, ale stane se překážkou pro celý orchestr. Bohužel mnozí nevědí, co mají hrát, protože i když hrají, hrají bez ovoce Ducha svatého. Dejte kvalitní nástroj do rukou neposlušného muzikanta, do rukou hudebníka, který se neumí sladit s ostatními. Získáte špatného hráče s krásným hudebním nástrojem. Bohužel i my používáme svá charismata jako zmínění hráči v orchestru. Pravý umělec je plný Ducha svatého. Když ve svém duchovním životě, jehož základem je ovoce Ducha, nejsme podobní Kristu, nemůžeme hrát v Kristově orchestru.

RŮZNOST DARŮ:

Když hovoříme o charismatech, pamatujme si, jak Bůh tyto dary lidem rozděljuje. Charismata se od darů a ovoce Ducha významně liší.

DARY zmíněné v Izaiášovi dostává každý člověk, který chce následovat Ježíše.

OVOCE představuje život, ctnosti a svatý život, který má vést každý křesťan. Bůh nemůže dát jednomu člověku lásku a jinému ne. Ovoce Ducha ve všech jeho rozměrech dostávají všichni, nebo lépe řečeno má být výsledkem života každého křesťana.

SLUŽBY jsou určeny lidem, které si vybral Kristus pro službu v církvi. „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás.“

A co charismata? **CHARISMATA** dostává každý, ale ne stejným způsobem. Všichni musí hrát v orchestru, ale nehrajeme všichni na stejné hudební nástroje. Jeden hraje na kytaru, druhý zase na bubny. Všichni mají v rukou nástroje, ale různé. Myslím, že by bylo směšné, kdybychom hráli na housle a záviděli bychom hudebníkovi, který hraje na bubny. Nebo kdybychom hráli na kytaru a záviděli bychom hudebníkovi, který má v rukou klarinet. Naučme se hrát hezky na svůj hudební nástroj. Budme hrdí nato, že jsme v Božím orchestru. Nebudme hloupí a nezávidme druhým, kteří hrají na jiný

hudební nástroj.

Charismata dostává každý člověk v závislosti na svých schopnostech a svěřeném úkolu. Bůh se dívá i na přirozené schopnosti člověka a podle toho mu vkládá do ruky příslušný nástroj. Každý člověk dostává speciální nástroj. Dostává ho také v závislosti na mimořádných okolnostech, ve kterých žije. Pokud jsme od Boha dostali nějaká charismata, neznamená to ještě, že je budeme mít celý život. Když se změní naše okolnosti, změní se také charismata. Když nás v určitém čase Bůh pověří úlohou vést modlitební společenství, dává nám charismata potřebná pro tuto činnost. Když už modlitební společenství nevedeme, Bůh nám naše charismata odejme a dá nám jiná, která právě potřebujeme. Bůh nám dává charismata v závislosti na úkolu, který v orchestru právě plníme. Dává nám charismata v závislosti na okolnostech, ve kterých v přítomnou chvíli žijeme. Například když nám dá Bůh charisma uzdravovat, může nám ho dát pro jednu konkrétní osobu a vůbec ne pro další lidi. Dirigentem, uměleckým vedoucím orchestru je Duch svatý. On nás bude řídit a on nám naznačí, kdy a jak máme hrát. Nástroj je sice v našich rukou, ale není náš. My musíme být věrní dirigentovi orchestru, pokud skutečně chceme vynikajícím způsobem používat charismata, která nám dává.

Důležitá jsou charismata i ovoce. Musíme se ale vyvarovat dvou krajností:

- nebýt jako lidé, kteří sice žijí ovoce Ducha (pokojně a svatě), ale nestarají se o své specifické poslání v těle církve,
- nebýt ani jako lidé, kteří jsou naplněni charismaty, ale nezáleží jim na tom, aby ve svatosti přinášeli ovoce Ducha.

CHARAKTERISTIKA CHARISMAT

O povaze charismat čteme v prvním listu Korintňanům (12,7-11). Pavel říká, že každý dostal projevy Ducha pro všeobecný užitek: „A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává viry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž

Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce“ (1 Kor 12,6-11).

V tomto důležitém textu nacházíme tyto pohledy na charismata: Charismata jsou projev (fanerosis) Nejsou to obyčejná nadání nebo přirozené schopnosti. V první řadě jsou to „projevy“ Ducha, projevy přítomnosti a působení Ducha svatého. Charismata se projevují neustále. Nedostaneme je jednou a dost! Je potřeba, abychom byli stále naplňováni novými charismaty a projevy Ducha. „Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem“ (Ef 5,18).

CHARISMATA JSOU DÁNA VŠEM

Nikdo nemůže říct: „Já žádné charisma nemám.“ Je možné, že některá charismata jsou skrytá nebo se neprojevují, protože je nepoužíváme. Ti, kdo říkají: „Já nemám žádné charisma,“ jednoduše tvrdí, že nemají speciální charismata, která by chtěli mít. Tito lidé si charismata vybírají sami, zaměřují se na charismata, která jim chybí, a uzavírají se před těmi vlastními. Každý z nás dostal charismata, každému z nás byly dány projevy Ducha. Všichni tedy máme dary, ať už o nich víme, nebo ne. Víte, proč často o svých charismatech nemáme tušení? Protože se příliš zaměřujeme na charismata druhých lidí. Místo toho, abychom prosili Boha o projevení charismat, která máme, soustředujeme pozornost na charismata ostatních. A pak říkáme: „Bůh mi žádná charismata nedal.“ To je ale lež. Písmo říká, že každý z nás dostal projev Ducha. Každý z nás dostal nástroj, aby mohl hrát v orchestru.

Všechna charismata dostáváme k všeobecnému užítku, aby se jimi budovalo společenství. Společenství budujeme tehdy, když spojíme všechna svá charismata dohromady. Když svá charismata dobře používáme, pak vytvoříme dobrý Boží orchestr. Charismata jsou dána každému, ale ne všichni dostávají tatáž charismata Seznam charismat v Písmu svatém je pouze náznakem toho, co Duch svatý dává nám všem,

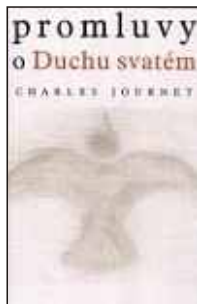
Protože Duch svatý je Bůh a ve své nekonečnosti může dát nekonečně mnoho charismat všem lidem.

Charismata nedostáváme k svému osobnímu prospěchu, ale abychom jimi sloužili druhým. Můžeme je připodobnit k vánočnímu stromečku. Když u nějakého člověka pozorujeme zralé ovoce Ducha, můžeme říct: „Mám před sebou duchovního člověka.“ Vánoční stromeček je pěkný, když je čistý, plný světél a drobných dárků zavěšených na větvích. Podle dárků, které visí přivázané na větvích stromečku, nemůžeme usuzovat na zdravotní stav daného stromku. Možná je vánoční stromeček umělý. Dary na stromečku nejsou jeho ovocem, ale jsou na něj pouze zavěšeny nebo přivázané. Dárčky neprozrazují, jaké jsou kořeny stromu, dokonce někdy zjišťujeme, že kořen chybí. Vánoční stromeček nemůže říct: „Tyto dary jsou mé.“ Dary tedy nepatří stromku, jsou na něm jen zavěšeny, abychom je pak mohli darovat druhým.

Charismata nám neříkají nic o osobním životě charismatické osoby. Nyní už zřejmě chápeme, proč je mnohem důležitější ovoce, které je znakem našeho duchovního a důvěrného spojení s Ježíšem. Duch rozděljuje své dary podle své vůle a svého plánu. To je náš poslední pohled na charismata. Znamená to, že charismata nedostáváme podle svých zásluh. Jestliže ale čekáme na Ducha, Duch přijde. Když na něho nečekáme, nepřijde. Pokud jsme otevření Duchu, vidíme, že Duch nám neustále jen dává a dává a dává ...

Upraveno z knihy Eliase Velly: Duch svatý – Pramen života

PŘEČTĚTE SI:

Charles Journet - PROMLUVY O DUCHU SVATÉM

Podvkrát Bůh takříkajíc vystoupil ze sebe sama, dvěma zásadními činy viditelně projevil vnitřní překypující plnost své Dobrotы. Poprvé to bylo při stvoření vesmíru. To je společným dílem všech tří osob, je však přičítáno Otci... Druhým Božím zásahem je výkupné Vtělení. To je viditelné především ve své hlavě, kterou je Kristus... Posláním třetí osoby není založit třetí viditelný, postkřesťanský nebo nadkřesťanský vesmír. Jeho tajemným posláním je sestoupit do našich srdcí a otevřít je, abychom chápali od věčnosti pojatý spásný Boží záměr, abychom ve viditelném stvoření vesmíru

a skrze něj chápali tajemství Otcovy lásky, abychom ve viditelném spaseném vesmíru a skrze něj zahlédali tajemství lásky vtěleného Slova. Třetí osoba odmítá vzít na sebe lidskou tvář, a tím k sobě strhnout naši lidskou pozornost. Její jedinou touhou je působit na naši duši tak, abychom byli schopni rozeznat za viditelným dílem ostatních dvou osob pozvání k lásce, se kterým se na nás Otec a Syn obrazejí.

Promluvy o Duchu svatém patří ke skupině knih vzešlých z duchovních cvičení. Kardinál Journet měl v úmyslu vytvořit knihu na základě svých promluv pronesených v roce 1974 v Ženevě. Jde o jeho spis, v němž nám teolog a učitel duchovního života zanechává nauku, kterou můžeme považovat za jeho myšlenkovou závěť.

Vydalo nakladatelství Krystal OP

JUDIT 6.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
OBRÁZKY A TEXT K.S.

...JUDIT SE VYPRAVILA DO TÁBORA ASIŘANŮ, ABY TU S BOŽÍ POMOCÍ USKUTEČNILA SVŮJ PLÁN NA ZÁCHRANU IZRAELITŮ...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ